

AFDELING
BESTUURSRECHTSPRAAK

Uitspraak met toepassing van artikel 8:54, eerste lid, van de Algemene wet
bestuursrecht (hierna: de Awb) op het hoger beroep van:

de minister voor Immigratie en Asiel (thans: de minister voor Immigratie,
Integratie en Asiel; hierna: de minister),
appellant,

tegen de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats
Amsterdam, van 30 maart 2011 in zaak nr. 10/1199 in het geding tussen:

en

de minister.

1. Procesverloop

Bij besluit van 15 september 2008 heeft de staatssecretaris van Justitie een aanvraag van de vreemdeling om verlenging van de geldigheidsduur van een aan hem verleende verblijfsvergunning regulier voor bepaalde tijd afgewezen.

Bij besluit van 16 maart 2010 heeft de minister van Justitie, voor zover thans van belang, het daartegen door de vreemdeling gemaakte bezwaar opnieuw ongegrond verklaard. Dit besluit is aangehecht.

Bij uitspraak van 30 maart 2011, verzonden op dezelfde dag, heeft de rechtbank het daartegen door de vreemdeling ingestelde beroep gegrond verklaard, dat besluit vernietigd en bepaald dat de minister een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar neemt met inachtneming van hetgeen in de uitspraak is overwogen. Deze uitspraak is aangehecht.

Tegen deze uitspraak heeft de minister bij brief, bij de Raad van State binnengekomen op 26 april 2011, hoger beroep ingesteld. Deze brief is aangehecht.

De vreemdeling heeft een verweerschrift ingediend.

Vervolgens is het onderzoek gesloten.

2. Overwegingen

2.1. Onder de minister wordt tevens verstaan: diens rechtsvoorgangers.

2.2. In de eerste grief klaagt de minister dat de rechtbank ten onrechte heeft overwogen dat, samengevat weergegeven, hij zich onvoldoende ervan heeft vergewist dat het aan het besluit van 16 maart 2010 ten grondslag gelegde advies van het Bureau Medische Advisering (hierna: het BMA) van 17 februari 2010 - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent is. Daartoe voert de minister aan dat, samengevat weergegeven, de rechtbank niet heeft onderkend dat niet doorslaggevend is dat de brondocumenten, waarop het BMA zich heeft gebaseerd, niet door de vertrouwensartsen zijn ondertekend en daaruit niet blijkt welk specialisme de geraadpleegde vertrouwensartsen hebben. Volgens de minister strekt de vergewisplicht niet zover dat hij nadere inlichtingen dient in te winnen als hij geen aanleiding heeft om te twifelen aan de deskundigheid van het BMA bij de keuze en inschakeling van de vertrouwensartsen in Nigeria en de inhoudelijke juistheid van de adviezen van het BMA.

2.2.1. Zoals de Afdeling eerder heeft overwogen (uitspraak van 13 oktober 2010 in zaak nr. 201001245/1/V1; www.raadvanstate.nl), strekt, indien en voor zover de minister BMA-adviezen aan zijn besluitvorming ten grondslag legt, de door de rechtbank te verrichten toetsing, indien de desbetreffende vreemdeling geen contra-expertise overlegt, niet verder dan dat zij naar aanleiding van een aangevoerde beroepsgrond beoordeelt of de minister zich ingevolge artikel 3:2 van de

Awb ervan heeft vergewist dat de BMA-adviezen - naar wijze van totstandkoming - zorgvuldig en - naar inhoud - inzichtelijk en concludent zijn.

2.2.2. Uit de uitspraak van de Afdeling van 6 juni 2011 in zaak nr. 201012200/1/V1 (www.raadvanstate.nl) volgt dat, voor zover hier van belang, de enkele omstandigheid dat de door het BMA geraadpleegde bronnen niet bij de minister bekend zijn, geen grond biedt voor de conclusie dat de minister bij de besluitvorming niet van de juistheid en volledigheid van het BMA-advies mag uitgaan. Evenmin is van belang dat de door vertrouwensartsen opgestelde brondocumenten niet ondertekend zijn en daaruit niet blijkt welke deskundigheid vertrouwensartsen hebben.

De minister heeft er op grond van het BMA-advies van 17 februari 2010 van mogen uitgaan dat de geraadpleegde vertrouwensartsen over de vereiste deskundigheid beschikken. De rechtbank heeft derhalve in voormelde omstandigheden ten onrechte aanleiding gezien voor het oordeel dat de minister niet aan vorenbedoelde vergewisplicht heeft voldaan.

2.2.3. De klacht is terecht voorgedragen, maar leidt niet tot vernietiging van de aangevallen uitspraak. Hetgeen de minister als tweede grief naar voren heeft gebracht, omschrijft niet de gronden waarop hij zich niet met het omschreven onderdeel van de aangevallen uitspraak kan verenigen. Mitsdien is geen sprake van een grief in de zin van artikel 85, tweede lid, van de Vreemdelingenwet 2000. Gelet hierop heeft de minister geen grief gericht tegen de overweging van de rechtbank dat, samengevat weergegeven, hij zich ten tijde van het besluit van 16 maart 2010 ervan had dienen te vergewissen dat bij uitzetting van de vreemdeling naar Nigeria aan de door het BMA gestelde vereisten van fysieke overdracht en voortzetting van zijn behandeling, kon worden voldaan. Deze overweging is voldoende om de beslissing van de rechtbank het beroep gegrond te verklaren en het besluit van 16 maart 2010 te vernietigen, te dragen.

2.3. In hetgeen in hoger beroep is aangevoerd kan, uit een oogpunt van proceseconomie, aanleiding worden gevonden om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit in stand blijven. Daartoe bestaat aanleiding indien in hoger beroep alsnog het aan het besluit klevende gebrek is hersteld.

2.3.1. In het besluit van 16 maart 2010 heeft de minister uitdrukkelijk opgenomen dat de vreemdeling niet zal worden uitgezet naar Nigeria, indien niet aan de door het BMA gestelde vereisten kan worden voldaan. Uitvoering van voormeld BMA-advies betekent volgens de minister dat voor de uitzetting zorg zal worden gedragen dat de vreemdeling tijdens zijn reis zal worden begeleid door een verpleegkundige, de beschikking heeft over medicatie en zorgvuldige overdracht op plaats van bestemming plaats zal vinden zodat de behandeling feitelijk kan worden voortgezet.

De minister heeft in zijn hogerberoepschrift toegezegd dat, teneinde aan het vereiste van fysieke overdracht te voldoen, door de Dienst Terugkeer & Vertrek contact zal worden opgenomen met het Lagos University Teaching Hospital. Indien aldaar geen plaats zou kunnen worden geregeld, zullen alternatieven worden gezocht. Gelet hierop heeft de minister thans aldus

alsnog voldaan aan de op hem rustende vergewisplicht dat hij bij daadwerkelijke verwijdering van de vreemdeling aan de vereisten van fysieke overdracht en voortzetting van zijn behandeling kan voldoen.

2.4. Uit 2.3.1 volgt dat aanleiding bestaat om met toepassing van artikel 8:72, derde lid, van de Awb te bepalen dat de rechtsgevolgen van het vernietigde besluit geheel in stand blijven en geen grond meer bestaat om de minister op te dragen een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar te nemen. Gelet hierop is het hoger beroep kennelijk gegrond. De aangevallen uitspraak dient te worden vernietigd voor zover de minister daarbij is opgedragen een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar te nemen. Voor het overige dient de aangevallen uitspraak te worden bevestigd met verbetering van de gronden waarop deze rust.

2.5. De minister dient op na te melden wijze tot vergoeding van de proceskosten te worden veroordeeld.

3. Beslissing

De Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State

Recht doende in naam der Koningin:

- I. verklaart het hoger beroep gegrond;
- II. bepaalt dat de rechtsgevolgen van het besluit van de minister van Justitie van 16 maart 2010, kenmerk 0611-24-0271, geheel in stand blijven;
- III. vernietigt de uitspraak van de rechtbank 's-Gravenhage, nevenzittingsplaats Amsterdam, van 30 maart 2011 in zaak nr. 10/1199 voor zover de rechtbank daarbij heeft bepaald dat de minister voor Immigratie en Asiel een nieuw besluit op het gemaakte bezwaar dient te nemen;
- IV. bevestigt de aangevallen uitspraak voor het overige;
- V. veroordeelt de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel tot vergoeding van bij de vreemdeling in verband met de behandeling van het hoger beroep opgekomen proceskosten tot een bedrag van € 437,00 (zegge: vierhonderdzevenendertig euro), geheel toe te rekenen aan door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand; het dient aan de secretaris van de Raad van State (bankrekening Raad van State 56.99.94.977) onder vermelding van het zaaknummer te worden betaald;
- VI. bepaalt dat van de minister voor Immigratie, Integratie en Asiel een griffierecht van € 454,00 (zegge: vierhonderdvierenvijftig euro) wordt geheven.

Aldus vastgesteld door mr. H.G. Lubberdink, voorzitter, en mr. M.G.J. Parkins-de Vin en mr. E. Steendijk, leden, in tegenwoordigheid van mr. C.A.M. Lustberg, ambtenaar van staat.

w.g. Lubberdink
voorzitter

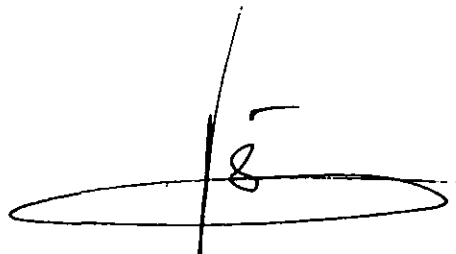
w.g. Lustberg
ambtenaar van staat

Uitgesproken in het openbaar op 13 juli 2012

587.

Verzonden: 13 juli 2012

Voor eensluidend afschrift,
de secretaris van de Raad van State,

A handwritten signature in black ink. It features a large, horizontal oval loop. A vertical line crosses the middle of the oval. To the right of the vertical line, there is a small, stylized mark that resembles a lowercase 'e' or a similar character.

mr. H.H.C. Visser